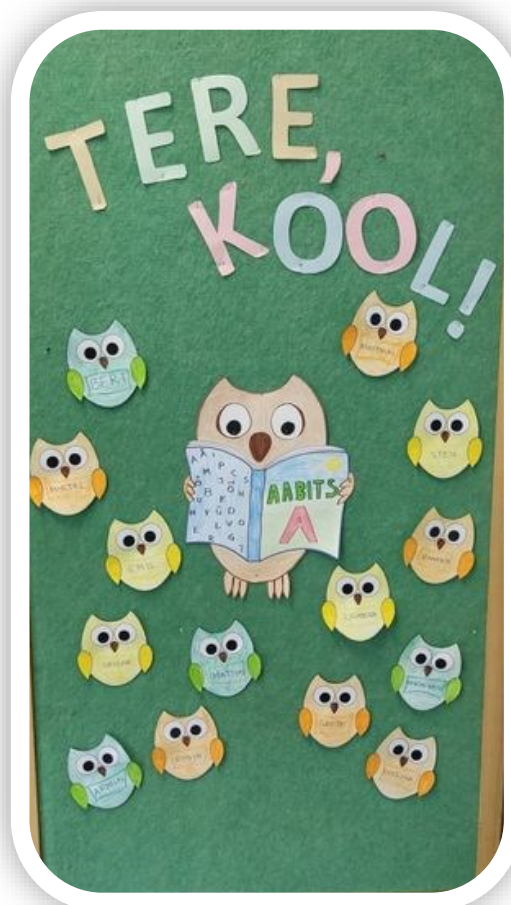

1. septembril lisandusid meie kooliperre Bert, Armin, Mattias, Keron -Artis, Gregor, Sten, Emil, Grete, Lisandra, Evelina, Robin, Mirtel, Rander, Matthias. Nende klassijuhataja on õpetaja Jana.

SELLES NUMBRIS:

- Viiratsi kooli looja ja esimese direktori Külli erileht
- Koolipere tegemised esimesel poolaastal — õppekäigud, üritused, muud toimetamised
- Intervjuu õppejuht Kristaga
- Intervjuu sotsiaalpedagoog Annega
- Omalooming

Küllli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor

*Kõikud Külli koostatud kõnedest,
artiklitest, ettekannetest, jõulumõtisklustest*

Külli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

*Ehkki nii palju on juba kusagil
toimunud, avastatud,
mõeldud ja öeldud, peame me
ikka ja jälle ise selle juurde
tee leidma, uuesti sõnastama,
üle mõõtma ja ära kaaluma,
sest alles siis süveneb
isiklik teadmine, alles siis
saab edasi minna avastama ja
tarkust koguma.*

*Inimene, eriti väike inimene,
tahab edasi minna, avalik
silmi uurida, küsida nimesid
ja neid ise panna, maitsta nii
mõru kui magusa puu
ubinaid, puudutada ja
kõrvetada end.*

*Sest ainult selline elu
kasvatab vilju.*

***Haridus polegi ju midagi
muud, kui oma rumaluse
jätkuv avastamine.***

*Mõtlegem täna sellele, miks
seisavad lollidema piiril
tarkusesambad...*

*Või sellele, et Tark nõuab
kõike ainult endalt, Tühine
aga teistelt.*

*Maailma ainus probleem on
aga see, et rumalad ja
fanaatikud on liiga
enesekindlad, aga targad täis
kõhklust.*

Küll Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Olgem tugevad üksnes selleks, et hoida sisemist haprust.

Võtkem vastu valud, et veelgi enam hinnata elu ja inimest.

Uskumegi alati, et sünni ja elu ongi suurimad imed.

Uskumegi imesid ja need imed muutuvad reaalsuseks.

Inimesele meeldib uskuda ja on päris ükskõik, mis nimega ta valgust nimetab.

Meelde on sööbinud üks valuline tõehetk, kui seisatasin kabineti akna all ja vaatasin lastekodupoisi lahkumist ning küsisin eneselt pärast pikki koosolekute, vestlusringide jada: „Kes küll peaks veel kooli abistama ja koostööd tegema, et last aidata?“ Ja mõistsin, et tervest armeest inimeste muretsemisest ei ole abi, kui puudu jääb just see ÜKS inimene tema elus-EMA. Ema, kes saab esmalt iseendaga hakkama ja oskab aja ja muutuste kiuste kasvatada lihtsaimast lihtsamad elutõdesid :

õpeta last ootama, oma tahtmiste kriitiliselt vaatama, ligimese heaks millestki loobuma, vanemaid austama, sõnade, raha, kaaslaste väärtusi hindama, aega, elu, loodust ning vabadust õigesti kasutama ja tühisust ning valet põlgama.

See on hariduse vundament. Ilma selleta ei tunne inimene nende väärtuste eiramisel HÄBI ja tema ohjamiseks võib kasutada mitmesuguseid meetmeid, kuid inimest ennast on muuta väga raske.

Küll Saad

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Diskussioonide tekkimine meie laste eetilise kasvatuse teemadel on hetkeolukorras oodatav ja tervitatav. Jääb loota, et see ei kujuta endast ainult poliitilist reklaami või rääkimist rääkimise pärast. Kui analüüsida, kust me ikkagi tuleme, siis ei saa imestada, et kõnnime rabedal pinnal. Eestlase traditsioone ja hoiakuid on rapsitud räsitud korduvalt. Meenutades oma kooliaega, näen seda sümboolselt kui massi ülesrivistamist ja käsu korras hurraa karjumist ideedele, mida me ei mõistnud või lausa vihkasime. Mäletan jõuluõhtuid, mil kirikus õpetajad valvasid ja õpilased hiilisid postitaguseid pidi... Hiljem pedagoogina tundsin hirmu, kui julgesime klassi jõuluks kuuse tuua.. Seejärel - vabaduse esimestel aastatel- meenub

tormijooks pühapäevakoolidesse, leeritamisele ja laulatamisele. Endised kompartei aktivistid lasid oma abielu registreerimise "üle laulatada". Kõike kokku võttes on arusaadav, kuivõrd erinev on praegu meie suhtumine usku, eetikasse, traditsioonidesse, tõeks pidamistesse. Olen osaliselt nõus ka nendega, kes peavad õigeks otsida meie tõelisi juuri taarausust. Võiks väita, et kõige rohkem oleme olnud maausku, sest maa andis tööd ja leiba. Aga seegi on minevik. Olen kindel, et kõige selle juures ei ole eestlane ateist. Olulisem küsimärkide seadmisest on anda noortele rikkalikult teadmisi, millede kaudu hiljem täiskasvanuna oma valikuid teha. Inimene näeb ja kuuleb ikka seda, mida ta juba tunneb.

Küllli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Külli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Küll Saad

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Ükski aasta pole päriselt teise sarnane, pidevalt on tulnud leiutada ja analüüsida ning jätkata samadel ringidel, kuid aste kõrgemal. Seda ikka selleks, et koolist minnes saadaks kaasa midagi olulist ja ilusat. Võimalik, et õpilased sageli unustavad paljud õpetajate pingutused ja konkreetsed sündmused, kuid teades, et nad saavad edaspidi hakkama, olemegi meie siin kõige tähtsama seljakotina kaasa pannud.

Aastas leidub üks hetk, kus pimedus asendub valgusega, lootusetus lootuse ja armastusega, vanadel ja noortel tekib ühine koosolemise aeg ning kõige selle keskel peatume hetkeks, et nautida kaunite jõululaulude kõla ning pühalikkust kirikuvõlvide all. Võime olla õnnelikud, kui meie ümber viibivad lähedased ja akna taga heljub valgeid

Olen viimasel aastal sageli eneselt pärinud, kas kõik, mida igapäevaselt oleme kohustatud tegema, omab ka sügavat, ajale vastupidavat mõtet sellel karussellil, mida areng aina tempokamalt ringi keerutab... Kas on mul olnud

piisavalt aega luua ja nautida väärtusi, mida just minul ja ainult minul võimalik teistele jagada? Kas millegi saavutamine tähendab aplausi ja vilgutamist sotsiaalmeedias või eeskätt sisemist rahulolu ja sära kaaslaste silmis?

Külli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Tunded, mis koolisituatsioonis vahelduvad, võivad lainetada seinast seinast. Hommik võib alata rõõmsa elevusega ja siis jõuda ülepingest tingitud peavaluni, vahel lausa hingelise muredumishetkeni. Samas pole ühtegi kooliaastat, kuhu ei kuuluks pidupäevad või südamlikud ja õnnelikud hetked.

Võimalik, et õpetajaks olemine toob rõõmu ja rahulduse ikka neile, kes ei talu pidevat rutiini ja vajavad ootamatute väljakutsetega tööprotsessi. Iga õpilane, kes muret ja hingevalu teinud, võib äkitselt üllatada heas mõttes. Tulemused võtavad sageli aega mitte päevi vaid aastaid. Mõnikord kohtudes endiste kasvandikega, avastame, et nad pole unustanud seda panust, mida andsime meie ja meie pole unustanud nende nägu, nime, olemust, kuigi see on muutunud täiskasvanulikumaks, vorminud isiksust. Väikese kooli suur pluss on see, et iga laps jääb meelde.

Nii igal oktoobrikuu tähtpäeval ma imestan ja imetlen meie vilistlasi. Siit minnes, kuuenda klassi lõpus, on nii mõnigi trotsi täis, püüdes näidata, kuidas keelud ja käsud on ainult „tittedele“. Aga nüüd, kus nad on nii sisult kui ka kasvult suured, on meil võimalik arutleda koos koolisüsteemi, hariduse, nende endi arenguteede üle. Avatud olek, mõnus huumor - see ongi lõpuks see, mis teeb meile, Viiratsi Kooli pedagoogidele tõelist rõõmu. Äraütlemata kiidurikas oli ka tänavuse aktuse kõne asendusdirektori ja -õppealajuhataja poolt! Kuus aastat on möödunud ja meie marakrattidest on saanud gümnaasiumi abituriendid, kes pole unustanud siinseid õpetajaid ja kooli head aurasid või õppetöö tugevat alust, mis olevatki andnud neile toe edasisel kooliteel. Loomulikult me teame, et edu taga on ikka noor ise ja tema õpihuvi ja õpilase pere ja selle väärtused.

Küllli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

*Imelik jõulukuu, kummaline
advendiaeg, kus vihm, tuul,
lörts, torm ja jälle rasked
krabinad aknale ja
hingesoppidesse... Ärgates
pime, lõunast saadik pime,
õhtud nagu kotis, taeva laotus
vajutamas ligi maad ja
hingel raskemast raskem.*

*Ja siiski, astun üle Viiratsi Kooli
läve, peatun, siin seisab mu ees
üks „pliiatsipuu“, mille kunagi
koos isaga- meie kooli
remondimehega- tegime. Minu
joonis, tema teostus. Puu kui
kooli sümbol, hetkel kandmas*

*jõuluteemat. Mälestused ei
kao, kaasa tuleb see, mis on
teinud hingele pai. Elu läheb
edasi ja edasi läheb ta meie
koolis tänu imelistele
hingedele.*

*Siin, vihmasel jõulukuul, leian
üles õhukese jõulutunde, mis
iga päevaga kosub.*

*Traditsioonid, mis nii sügavate
vagudega kasvatavad uusi
tulijaid ja loomisrõõm
jätkub. Nii on ka mu
pliiatsipuu külge keegi
veel oma kätega meisterdatud
toredad kuusekesed ja*

Külli Saat

Viiratsi kooli looja ja esimene direktor aastatel 1993-2021

Inimene on tundlik materjal. Ajalugu jutustab, mida kõike on võimalik sellest materjalist voolida. Eeskätt tänu inimlikule emotsionaalsusele. Kehavigastuse saab ka kinni õmmelda, kuid haiget saamist ja vigastusi hinges ei ole võimalik kerge vaevata terveks ravida. Kasvatades lapsi hingehariduse vaakumis, tähendab voolida neist tunde kultuurita ja ebamääraste väärtushinnangutega inimesi, vahel emotsionaalseid invaliide. Kooli üks väga oluline funktsioon peaks olema anda koos raamatutarkusega hingeharidust. Läbi ilu, läbi kaunite suhete, vestluste ja eeskuju...

*Elu on viis,
mille helistik meie endi kätes.*

INTERVJU

Kuidas leidsid tee Viiratsi kooli?

Mind kutsus siis kooli õppealajuhatajaks tööle endine õppealajuhataja Maie.

Mul oli siin majas ka palju tuttavad õpetajaid, kes samuti soovitasid mulle Viiratsi kooli ja kutsusid mind siia majja tööle.

Mis tööd peab tegema õppealajuhataja koolis?

Õppejuht reguleerib kooli õppetööd. Vaatab, et õpilastel ja õpetajatel oleks tunniplaan, mille alusel õppetöö käib. Et kooli õppekava oleks korras ja et kõik ained ja valikained oleks olemas.

Mis su lemmik söök ja jook on?

Mulle meeldib mannapuder ja kissell. Ma süüa kõiki asju, polegi sellist lemmikut. Armastan süüa palju kala.

Mis su lemmik õppeaine oli koolis?

Minu lemmik õppeaine koolis oli loodusõpetus ja geograafia.

Mis on sinu suurim unistus?

Minu unistuseks on, et mu kodu saaks ükskord valmis. Ma kogu aeg ehitan ja remondin, aga veel pole päris valmis.

Kuidas sulle Viiratsi kool meeldib?

Meeldib väga. Siin on sõbralikud lapsed ja õpetajad.

Mis koolides oled õppinud?

Olen õppinud päris mitmetes koolides. 1.-4. klassist õppisin Kabala koolis, 5.-8. klassini õppisin Karinu koolis, 9.-11. klassini

õppisin Järva-Jaani koolis. Selle järel õppisin Tallinna Pedagoogika koolis ja Tallinna Ülikoolis.

Kus linnades oled elanud?

Olen elanud Viljandis.

Kuidas leidsid sellise töö nagu õppealajuhataja?

Eelmises koolis pakkus direktor mulle seda tööd, kui eelmine õppealajuhataja läks pensionile. See oli kümme aastat tagasi.

Millega tegeled vabal ajal?

Vabal ajal tegelen rahvatantsuga. Käin tantsutrennis üks kord nädalas ja olen tantsimisega tegelenud juba 30 aastat. Samuti meeldib mulle suvel jalgrattamatkadel käia.

Intervjuu koostas ja viis läbi Mailis 6. klassist

INTERVJU

Kuidas leidsid tee Viiratsi kooli?

Eelmisel õppeaasta kevadel otsustasin lõpetada töötamise Viljandi Kaare Koolis. Töötasin selles koolis 17 aastat, vajasin muutust. Leidsin kooli kodulehel oleva kuulutuse, et Viiratsi Kool soovib leida sotsiaalpedagoogi. Kandideerisin ja mind võeti tööle.

Mis tööd sotsiaalpedagoog teeb koolis?

Sotsiaalpedagoog jälgib laste koolikohustuse täitmist, õpitulemusi, suhtlemist, käitumist eakaaslastega ja õpetajatega. Lahendab juhtumeid, õpetab sotsiaalset toimetulekut ja teeb ennetustööd. Nõustab õpilasi, õpetajaid ja lapsevanemaid. Teeb koostööd kooliperega ja välisvõrgustiku spetsialistidega.

Mis on su lemmik söök ja jook?

Mulle meeldivad naturaalsed mahlad säilitatult sügavkülmas. Lemmiktoitudest oma lapsepõlvest mäletan, kus vanaema ja vanaisa tegid Eesti rahvustoitu, mida täna ehk üksikutes peredes tehakse. See on kartulikäkk ja karask. Olen suur kookide ja jäätisesõber.

Millega vabal ajal tegeled? Meeldib lugeda ja dokumentaalsaateid vaadata. Mul on kolm last, oleme tihti koos. Harjumuseks on saanud kinos- ja veekeskuses käimine. Peredega veedame aega maakodus.

Mis on sinu suurim unistus? Neid unistusi on isegi kaks. Tööalaselt soovin, et kõikidel lastel oleks koolis hästi, et neil oleks koolirõõm, sõbrad kellega suhelda. Isiklikus elus soovin, et mu laste peredel läheks hästi.

Kuidas sulle Viiratsi kool meeldib?

Mulle meeldib Viiratsi koolis väga. Töötan tore-das kogukonnakoolis. Viiratsi kool on just see kool, kus iga õpilane, lapsevanem ja töötaja

tunneb end koolipere liikmena. Kes otsib unistuste kooli, leiab selle Viiratsist.

Mis koolides oled õppinud?

Õpitee on viinud mind Tartusse ja Tallinnasse.

Kus linnades oled elanud?

Minu lapsepõlv möödus maal elades. Hiljem olen elanud ainult Viljandi linnas.

Kuidas leidsid sotsiaalpedagoogi eriala?

Peame oskama hinnata enda soove ja võimeid. Mulle ei ole kunagi meeldinud õppida reaalsed ja õnneks psühholoogiaõpingutes neid aineid õppida ei tulnud. Kui mina kõrgkoolis käisin, siis sotsiaalpedagoogi eriala ei olnud. Õppisin sotsiaalpedagoogikat täiendõppes. Praegu saab sotsiaalpedagoogiks õppida Tartu- ja Tallinna Ülikoolis. Olen andnud põhitöö kõrvalt loenguid psühholoogiast, kuid sotsiaalpedagoogitöö on hingelähedasem. See on töö, mida armastan ja mis annab kordades rohkem kui võtab.

Intervjuu koostas ja viis läbi Mailis 6. klassist

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL

SEPTEMBER

Tervisenädalal toimus traditsiooniline nunnunäitus. Teist aastat osalesime maailmakoristuspäeval ning spordipäeval võtsime mõõtu kaugushüppes, 60m jooksus ja palliviskes.

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL

SEPTEMBER

1.-3. klass käisid Kilplalas.
Reis oli meeleolukas ja tore.

Ühel hommikul üllatas meid mesimummu maskott koolihoovis. Viljandi
Tuleviku jalgpallitreenerid käisid meil külas, et kutsuda lapsi
treeningutele. Terves kehas terve vaim!

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL

SEPTEMBER

Mina ja Kalevipoeg

Ma sain koolis ülesandeks lugeda läbi raamat "Kalevipoeg" ning ma sain teada, et minul ja Kalevipojal on palju sarnasusi kui ka erinevusi.

Erinevalt minust oli Kalevipoeg väga vapper ja julge. Ta läks ohu poole ja võitis. Meil on ühiseks see, et me mõlemad hoolime oma lähedastest ja meil on palju sõpru. Erinev on meil, et minu elu on rahulik, aga Kalevipoeg võitles kogu aeg. Mulle meeldis, et ta oli julge, aga ei meeldinud, et ta võitles nii palju.

Kalevipojal olid võitlustes abiks võlujoogid ja -esemed. Kui ma oleksin Kalevipoeg, siis ma pigem üritaksin võita kavalusega ja

oleksin rohkem ettevaatlikum. Kalevipoja asemel ma enne võitlust üritaksin kõigepealt rääkida ja lahendada olukorda vägivallata.

Kalevipoeg ei suutnud ka kõiki päästa - kui Saarepiiga kuulis, et Kalevipoeg on kõrgsoost, kukkus ta merre ja keegi ei suutnud teda päästa. Ma lootsin, kui ma seda lugesin, et Saarepiiga jääb ellu.

Lõppkokkuvõtteks oli meil palju erinevusi, kuid oli ka sarnasusi. See raamat oli huvitav, kuid mulle ei meeldinud lugeda värssse. Soovitaksin pärast lugemist minna Kalevipoja muuseumisse.

Renate 6. klass

Mina ja Kalevipoeg

Ma olen "Kalevipoega" ainult ühe korra elus lugenud. See tuli päris äkki, sest õpetaja ütles üks päev, et "Kalevipoeg" on vaja läbi lugeda.

Kui ma hakkasin "Kalevipoega" lugema, polnud see üldse huvitav. Kalevipoeg oli minu arust raamatu lõpu osas ka päris igav.

Kui me olime "Kalevipoja" läbi lugenud, sõitsime me Kääpale. Seal asub Kalevipoja muuseum. Me rääkisime palju Kalevipojast ja saime teada, et Kalevipoja raamatus on umbes 19000 värssi ning Kalevil ja Lindal oli tegelikult 12 last. Kalevipoja muuseumis olid virtuaalreaalsuse prillid, kus olid Kalevipoja seiklused. Me saime ise ka virtuaalreaalsuse

kogemuse. See oli päris huvitav, aga samas ka mõnes kohas õudne.

Kui me olime muuseumis ära käinud, sain "Kalevipojast" natuke selgemini aru.

"Kalevipoeg" oli mõnes kohas imelik - näiteks Linda sündis tedremunast, seal oli võlukaabu ja Kalevipoeg on üleloomulikult suur.

Minu arust peaks kõik eestlased vähemalt ühe korra elus "Kalevipoega" lugema. Mina soovitan minna Kalevipoja muuseumisse, kuna seal oli huvitav virtuaalreaalsusprillidega ise Kalevipoja seiklustes osaleda. Ma arvan, et ma loen kunagi FR. R. Kreutzwaldi "Kalevipoega" ka.

Elis 6. klass

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL OKTOOBER

Õpetajate päeval andsid tunde meie kõige vanemad, 6. klassi õpilased. Nad said oma ülesandega väga hästi hakkama. Direktori rolli võttis päevaks endale Elis. Õpilased valisid Aasta Õpetaja, kelleks sai ülekaaluka tulemusega õpetaja Jana. Ta sai kingituseks meie uue õppejuhi Krista abikaasa ja endise Viiratsi kooli õpetaja Tarvo tehtud karika.

20. oktoobril käisime Kondase keskus. Me läksime sinna bussiga. Me meisterdasime töötoas liikuvaid loomi. Valida oli kas jänes, rebane, öökull, koer või merihobu. Ainukesena ei tehtud merihobu. Kui loomad valmis said, siis me käisime vaatamas erinevaid maale. Seal olid veel mängud. Ühele mängule olid tehtud ise nupud. Me panime loomad kottidesse, nimed peale ja andsime õpetaja kätte. Me kirjutasime kõik veel enda nimed ühte raamatusse ja sõitsime bussiga tagasi koolimaja juurde. Mulle meeldis meie töötoas käik.

Stella 4. klass

MEIE TEGEMISED SÜGISSEL JA TALVEL

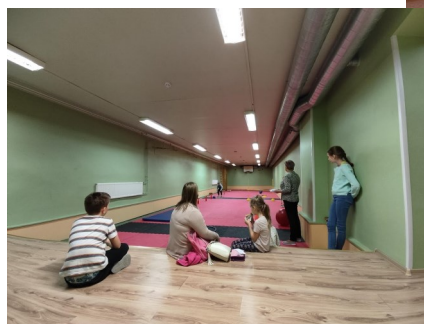
NOVEMBER

Hingedepäeva hommikul käis meil külas Jaani koguduse õpetaja Marko Tiitus.

5. klass Viljandi Linnaraamatukogus

Keskuste päeval viisid töötubasid läbi meie enda õpetajad. Ehk kevadel on viirusega paremad lood ja saame kutsuda jälle toremaid külalisi. Sel korral meisterdasime, nuputasime, mängisime kaarte, tegime võileibu, tantsisime ja sportisime.

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL

NOVEMBER

Me käisime 29. novembril koos 1. klassiga Ugala teatris. Sinna läksime me bussiga ja siis kõndisime läbi uue Valuoja tunneli. Selle etenduse nimi, mida me vaatamas käisime, oli "Muinasjutumöll". Selles etenduses räägiti loomadest, kuningast, kuningapojast jne. Kui etendus läbi sai, siis läksid kõik koju ja õpetajad kooli. Mulle meeldis see etendus.

Henri 4. klass

25. novembril käisime 2.-5. klassiga kinos vaatamas filmi „Hunt ja lõvi“. Läksime sinna bussiga ning pidime natuke bussipeatusest kinno kõndima, kuna kahjuks ei lähe bussid poe juurde välja. Jõudsime lõpuks kino juurde. Alguses ei lubanud õpetajad meil popkorni osta, sest nad ostsid meile kinopileteid. Kui piletid olid ostetud, sain minna ostma ning ostsin päris suure popkorni. Läksime peale ostmist saali ning pidime filmi algust päris kaua ootama.

Film oli kurb. Filmis räägiti hundist ja lõvist, kes olid head vennad. Looma-kaitse andis lõvi tsirkusesse ning hunt viidi huntide kaitsealale. Filmi lõpuks said loomad uuesti kokku ja oma koju tagasi. Mulle meeldis see film ja soovitatan seda teistelgi vaadata.

Siim 4. klass

Käisime klassiga Viljandi muuseumis. Esimesena olime loomade osakonnas, kus nägime loomade topiseid. Järgmisena läksime esiaja osakonda. Seal nägime kiviaja ehteid ja tööriistu. Siis vaatasime Viljandi ordulossi maketti ja imestasime, kui uhke see vanasti oli. Vitriinides oli igasuguseid Viljandist üles kaevatud relvi. Viimasena läksime rehetuppa, kus räägiti, kuidas vanasti talus elati. 2.korrusel saime ise ringi vaadata ja nõukogudeaegse eluga tutvuda. Kes kuulas ja pani tähele, sai targemaks.

Lauri 3. klass

MEIE TEGEMISED SÜGISSEL JA TALVEL

NOVEMBER

Käisime 11. novembril Soomaal. Käisime 4.-5. klassiga. Alguses me vaatasime videot rabast, siis me panime ennast riidesse ja läksime bussi peale. Me sõitsime umbes pool tundi. Siis kui me jõudsim Riisa raba juurde, siis meid jaotati kaheks grupiks. Seal oli väga ilus. Mitmed lapsed tegid pilte ja meile õpetati mitmeid asju loodusest.

Saskia 4. klass

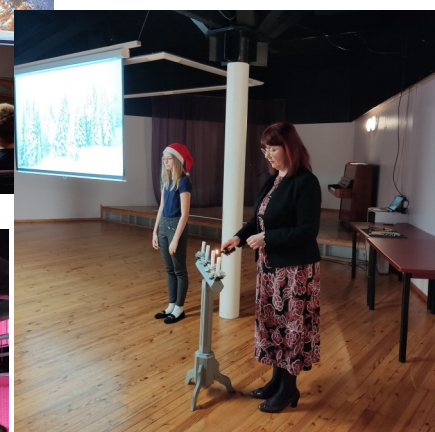
MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL

DETSEMBER

Perekond Taulide kontsert. Ühel väga külmal hommikul oli koolimajas vaid 6. klass ning 6 õpetajat. Saime privaatse südantsoojendava kontserdi osaliseks.

Advendihommikud

Jõulud Kurgja talus

Ootusärevus oli suur, kui me käänulist metsavaheteed Kurgjale jõudsime. Meid võtsid vastu kolm hobust, kes koplis heina krõmpsutasid. Veskitöas jagati meid kahte rühma ja meie rühm läks laudaga tutvuma. Vaatasime karjaköögis vanaaegseid asju, rääkisime missuguseid töid vanasti tehti ja saime taluelust palju teada.

Tööriistad olid hoopis teistsugused kui tänapäeval. Siis imetlesime laudas olevaid lehmi ja tutvusime ka pulliga, andsime lammastele porgandeid ja saime neile pai teha. Pärast meisterdasime küülaid ja mängisime jõulusokuga mängu. Oli külm, aga tore päev.

Renate 3. klass

MEIE TEGEMISED SÜGISEL JA TALVEL DETSEMBER

Viiratsi koolipere soovis sel aastal teha midagi head. Viiratsi Hoolekandekeskuse ja Viljandimaa Hoolekandekeskuse elanikud said igaüks nimelise jõulukaardi. Meie õpilased meisterdasid neid detsembris oma kunsti- ja tööõpetuse tundides. Vahetult enne jõule viisime need kohale. Rõõm oli mõlemapoolne.

OMALOOMING

Talve enda asjad...

On ju tehtud kuusk
ikka õigest puust.
On küll ikka hää,
et meil maas on jää.

Kui õues on külm,
külmuks ära kulm.
Õues on küll kuu,
toome ikka tuppa puu.

Meil on kodus vakk,
neil on jõulusokk.
Oli tore, et tuli
meile paks lumi.

Oskar Taar
5. klass

Talv

Talvel on jää,
see on väga hää.
Õues on väga külm,
ära jäätub kulm.

Tee on nii libe,
keelgi on kibe.
Mingi valge elukas
kargas põõsast välja.

Talvel lumi vali,
kiirelt maha tuli.
Talvel on nii jahe,
jook on veel mahe.

Siim Piir
5. klass

Külm talv

Õues on meil väga külm,
nii et krimsus on mu kulm!
Veekogusid katab jää,
soojal maal oleks praegu hää!

Kahjuks on meil väga jahe,
nii et taevast sajab rahe.
Maas on taas valge lumi,
nii järsku see tuli!

Mõlema jala all on mul suusk,
praegu ei hooli ma millestki muust.
Tuppa toon ma kuusepuu,
piparkoogimehele joonistan suu.

Kertu- Katriin Oja
5. klass

Eesti talv

Talvel on jää,
see on väga hää.
Kui õues on libe,
siis rohi on kibe.

Kui Eestis on talv,
siis mujal on palm.
Nii ruttu tuli lumi
ja jõulumees tuli.

Grete Hal
5. kl

Kauneid jõule ja ilusat uut aastat!

Lehe koostas huvijuht Kai.

Aitäh, autorid, koolipere, direktor Külli ja vilistlane Lauri!

Kõik lehes olevad pildid kuuluvad Viiratsi koolile v.a juhul, kui on märgitud teisiti. Lehe sisu levitamisel tuleb viidata algallikale.

**2021
Viiratsis**